

Zeker is, dat de stijve muts met lintje en het stemmige doekje, met een roos voor de borst gesloten, lang niet flatteeren. Ook op de vignetten, die naar 't gebruik van dien tijd hare werken opluisteren, wordt de schrijfster op tweeërlei manieren voorgesteld.

Nu eens ziet men haar in haar „boekcel” bij een open haardje en verlicht door één kaars zitten lezen. Haar voet rust op een stoofje, ze heeft een doek om de schouders geslagen en de „dormeuse” versiert haar hoofd. Dit is de illustratie van haar „Eenzaam Winter-Buitenleven.”

Haar zomersch bestaan wordt op een tweede vignet voorgesteld. Daar zien we haar gezeten onder een boom, aan den oever van een beekje. Op den achtergrond verheft zich een heuvel, grazend vee dwaalt om haar heen in een bloemrijke weide. Een schaapje ligt aan hare voeten. Zij zelve zit te schrijven in een groot boek, dat op haar knieën ligt, ze draagt hoog gehakte schoentjes, een wit kleed met wijde mouwen, en een hoogbolligen hoed, met afhangende linten en een ruikertje vergeet-mij-niet getooid, op een enorme kornet.

In letterkunde als in kleeding: andere tijden, andere smaken!

25 April 1897.